

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 183/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА и ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Зоран Лазић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Нови Београд и крајњег корисника Научног института за ветеринарство Србије, Београд, кога заступа Драган Смиљанић, адвокат из ... и законски заступник Државно правобранилаштво Београд, ради одређивања накнаде, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 03.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овом поступку **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Београду.

Образложење

Решењем Гж 970/19 од 17.03.2020. године, Виши суд у Јагодини укинуо је решење Трећег основног суда у Београду П1 98/14 од 28.09.2016. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Трећи основни суд у Београду није прихватио своју надлежност за поступање у овој правној ствари, већ је списе уз акт Р1 59/2020 од 19.05.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према стању у списима поступак у овој правној ствари је покренут достављањем општинских списа Четвртог општинском суду у Београду 02.04.1996.године, ради одређивања накнаде за експрописане непокретности. Четврти општински суд у Београду је одлучујући о накнади донео решење П1 126/97 од 24.11.1997. године, које је укинато решењем Окружног суда у Београду Гж 6095/98 од 13.10.1998. године, а списи враћени истом суду на поновни поступак. У истом предмету који је добио други број Први основни суд у Београду је одлучивао о накнади и донео решење Р1 1091/10 од 18.09.2013. године, које је укинуо Виши суд у Београду решењем Гж 404/14 од

10.04.2014. године, и списи враћени првостепеном суду на поновно поступање. Затим је о накнади одлучено решењем Трећег основног суда у Београду P1 98/2014 од 28.09.2016. године, које је укинуо Виши суд у Јагодини решењем Гж 970/19 од 17.03.2020. године, а списи поново враћени Трећем основном суду, као првостепеном на одлуку.

Одредбом члана 387. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Одредбом члана 402. истог закона прописано је да се у поступку по жалби против решења сходно примењују одредбе овог закона које се односе на жалбу против пресуде, осим одредбе члана 383. став 4. овог закона, уколико овим законом није другачије прописано.

Према закључку Врховног касационог суда са седнице Грађанског одељења одржане 12.11.2019. године, забрана двоструког укидања из члана 387. став 3. Закона о парничном поступку, односи се и на решења којима се поступак правноснажно окончава у парничном и ванпарничном поступку, на решење о трошковима поступка садржаних у првостепеним пресудама и на посебна решења којима је одлучено о трошковима поступка.

Према томе, полазећи од садржине одредбе члана 387. став 3. ЗПП и наведеног закључка Врховног касационог суда, којима је предвиђена забрана двоструког укидања, Виши суд у Јагодини, као другостепени суд, није могао да укине решење првостепеног суда које је већ раније било укидано.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**